

Tekening: Erik Schokker.

DE BRILLENVERKOPER

Afgelopen vrijdagavond 15 februari hebben we op Aekinga het afscheid van Cor de Kok gevierd. In de Aekinga-info van vorige keer heeft René Schulkes hier al aandacht aan besteed.

Cor nam afscheid door onder an-

door: Dick de Graaf
directeur
B.J. Centrum Aekinga

dere op te treden als brillenverkoper. Hij zei: „Je kunt door verschil-

lende brillen ook verschillende dingen zien.” En daar had hij voor het personeel in Aekinga een paar typerende voorbeelden van!

Wat hij met die verschillende brillen bedoelde? Een voorbeeld: Als het je op een dag flink tegen zit, ben

je boos of chagrijnig of agressief. Mensen in je omgeving kunnen daar met **verschillende brillen op** naar kijken. Bijvoorbeeld met de bril op van „wat een waardeloos figuur, die dikke chagrijn met zijn agressieve gedoe! Bah!”

Het kan natuurlijk ook met de bril op van „Wat doet hij dwars en agressief. Dat doe je niet omdat je het leuk vindt!” Volgens mij heeft

hij het moeilijk. Laat ik eens kijken of ik daar iets aan kan doen.

Als brillenverkoper wilde Cor duidelijk maken, dat je als je eens goed naar jezelf kijkt je tot de ontdekking komt, dat je nog wel eens met de „verkeerde bril op” naar anderen kijkt.

In Aekinga proberen we steeds met „de goede bril” op te kijken. Laten

we elkaar daar op aan blijven spreken!

Overigens heb ik me na het optreden van Cor wel afgevraagd of hij soms contactlenzen draagt...

De slimmerd!

Tot de volgende Info.

Mutaties jongeren

VERTROKKEN

In de periode van half december tot nu zijn er een aantal jongeren uit de beide internaten vertrokken naar huis of naar elders:

Leefgroep 1:

Jeremy Groenfeld
Alex Sandbergen
Tjisse Dijkstra
Gerard Haveman
Remie Nota
Bas Waanders
Ronald Beetjer

Leefgroep 2:

Emiel v. d. Walle

Leefgroep 3:

Bert Bos
Erik Veentjer

Leefgroep 5:

Auke Hiemstra

Leefgroep 6:

Jenno de Boer
Bert Oost

GEKOMEN

In deze maanden kwamen ook een groot aantal nieuwe jongens naar de beide internaten.

Leefgroep 1:

Amber Wieger
(van de Baanderhoek)
Aroun van Riezen (idem)
Peter van Dijke

Leefgroep 2:

Armand Fortuin

Leefgroep 3:

Wim Sol
Mochdi Bzim
Jan van Goethem

Leefgroep 4:

Willem van Buerink
Dave Berlips

Leefgroep 7:

Peter Gol

OVERPLAATSING

Alfons van Laar van groep 1 naar groep 6; Hans Faber van groep 4 naar groep 3; Steven Bot van groep 3 naar groep 5.

In verband met de start van de nieuwe projectgroep Frankrijk kwamen er naast de drie nieuwe jongens de overige deelnemers uit andere leefgroepen:

Martin Andreas van groep 3;
Martijn Katers van groep 3;
Johnny Monnier van groep 7;
George Rispens van groep 7;
Riemer Kamstra van groep 7;
Roy van Vulpen van Waddenhoeve.

Mutaties personeel

Deze keer weinig veranderingen binnen de beide internaten.

GROEPSDIENST:

Douwe Wagenaar is in leefgroep vier begonnen als groepsleider, in leefgroep drie Marjan de Weert als stagiaire, in leefgroep vijf Appie Tuasela als groepleidster.

Per 1 april a.s. vertrekken Wycher Koopman, groepsleider leefgroep zes en Eddy de Vries, coördinator groepsdienst Aekinga.

ADMINISTRATIE:

Bij de administratie lopen twee dames stage. In de Eikenhorst is dat Greetje Hoving en in Aekinga is dat Fiona Jonkers.

CIVIEL TECHNISCHE DIENST:

In Aekinga loopt daar Jan van Dijk uit Heerenveen stage.

Kerstviering Aekinga

De kerstviering 1990 vond gezamenlijk plaats in Aekinga in Appelscha.

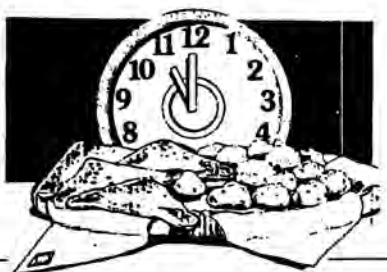
door: Frits Diepenbroek

Rondom een zeer verzorgde maaltijd werd een programma aangeboden waarbij we allen op een juiste manier stilstonden bij de aktualiteit van dat moment: Wat is kerst? Vrij en eten?, of is er meer zoals vrede en lief zijn voor elkaar.

Onze pastoraal medewerker Joop Visser wist op gepaste wijze onze ogen te openen voor zaken en situaties waarbij we eigenlijk te weinig stil staan. Ja niet alleen de Bijbel en zaken „ver van je bed”, maar ook verdriet en ellende dicht bij en om je heen.

De boodschap die Joop Daams aan

het einde meegaf was dan ook de voorzet van zijn naamgenoot afron-

dend: „Zorg dat de vier à vijf mensen direkt om je heen deze vakantie het goed hebben, dan heb je het zelf ook goed.”

Het debuut van de Eikenhorstband onder leiding van John Friederichs was echt één van de hoogtepunten van deze kerstviering.

Het afscheid van Erik Veentjer zal een ieder nog lang bij blijven: niet door het optreden van zijn groepleidingsteam, maar door zijn afscheidsspeech: „Bedankt, zonder jullie had ik dit nooit bereikt.”

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het internaat in Appelscha en Dieverbrug verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes, Anne Prins en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries.

Lay-out en druk:

Drukkerij Van der Meer b.v., Oosterwolde (Fr.)

Het volgende nummer van Aekinga-Info verschijnt begin mei.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: Erik Schokker, Dick de Graaf, Frits Diepenbroek, Appie Tuasela, Jan Klinkenberg, René Schulkes, Anne Prins, Rob Heymans, Judith Goos, Harm Hendriks, Willem van Buerink, Jan de Goede, John Friedrichs, Tom van Putten, Arjen ter Veld, Johnny Monnier, Werner Plugge.

Nieuwjaarsreceptie De Eikenhorst

Op donderdag 3 januari werd onder het genot van een natje en een droogje (wederom complimenten aan de medewerk(st)ers van de keuken) een nieuwjaarsreceptie gehouden. De sfeer was goed en gezellig. Onze directeur Jan Mos

stond stil bij de toekomst van de Eikenhorst en het feit dat dit ten gevolge van het project sloopnieuwbouw de enige nieuwjaarsreceptie van Aekinga op de Eikenhorst was.

FRITS

Nieuwjaarsreceptie Aekinga

Bij de nieuwjaarsreceptie zijn bijna alle jongens geweest, inclusief hun ouders, opa's, oma's en vrienden. Dick de Graaf heeft ons een goed woord toegesproken, zodat wij er allemaal weer een jaartje tegen kunnen. Na de toespraak van Dick mocht en kon iedereen genieten van het koud buffet. Lekker smullen

door: Appie Tuasela

was dat. Tegen zessen gingen de familieleden weer weg: en de jongens nestelden zich weer in de groep. Het nieuwe jaar kon beginnen.

APPIE

EVEN VOORSTELLEN

Van de eindredakteur van dit blad kreeg ik de opdracht mij als het nieuwe hoofd Educatie aan jullie voor te stellen. Typisch een klusje dat tot het laatste moment blijft liggen. Dus gedwongen door de uiterste dead-line schrijf ik laat in de middag dit verhaaltje.

Als hoofd Educatie (of in de oude bewoordingen: coördinator v & o) volg ik Gert van der Horn op, die na vijf jaar op Aekinga te hebben gewerkt, nu is verhuisd naar het reguliere voortgezet onderwijs als docent maatschappijleer.

Zelf ben ik ook afkomstig uit het onderwijsveld. Ik ben afgestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam als onderwijskundige. Ik ben 38 jaar en woon in een boerderijtje op de Drentse zandgronden.

Ik heb gewerkt bij onder andere het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen (toen nog in Den Haag). Een viertal jaren heb ik gewerkt bij de Stichting voor de Leerplan Ont-

wikkeling (S.L.O.) te Enschede en daar leerplannen gemaakt voor het K.M.B.O.

Twee jaar heb ik in Groningen gewerkt bij een deeltijd-KMBO (beter bekend als de Streekschool) als docent en onderwijskundig begeleider.

tekst: Jan Klinkenberg
hoofd Educatie
B. J. Centrum Aekinga

De afgelopen vier jaar werkte ik bij scholingsprojecten in Leek: de Werk-Leer-Projecten Westerkwartier. Daar had ik een drietal functiesnaast elkaar: docent (maatschappij-oriëntatie, arbeids- en beroepen-oriëntatie), reken- en taalvaardigheid), stagebegeleider en onderwijskundig begeleider. Het ging hier om zogenaamd „PBVE-projecten.”

De onderwijswereld ken ik via mijn studie- en werkervaringen aardig goed. Het „B. J. Veld” als zodanig is voor mij nieuw terrein. Daar zit voor mij een extra uitdaging in. En het is natuurlijk heel verfrissend eens een „nieuw veld” te betreden.

In de zeven weken dat ik op Aekinga ben, heb ik dit B. J. Centrum ervaren als een boeiend en plezierige werkorganisatie.

Binnen het educatieve aanbod van Aekinga liggen de nodige mogelijkheden voor verdere uitbouw en vernieuwing. Samen met het hele „V & O-team” hoop ik op dit gebied de komende jaren goede voortgang te maken.

Jan Klinkenberg.

Jan Klinkenberg in gesprek met Dave en Wim.

Eddy de Vries verlaat Aekinga

door: René Schulkes
Coördinator Groepsdienst

Eddy verlaat Aekinga, sterker nog Eddy verlaat B.J.

Op 1 maart 1976 begon Eddy als groepsleider in B.J. Centrum Ampsen in Lochem. Na daar vier en een half jaar met veel plezier gewerkt te hebben werd hij op 1 januari 1981 maatschappelijk werker in Aekinga.

Z'n inzet, betrokkenheid en accurate, doelgerichte manier van werken werden al snel duidelijk.

Hij hield niet van halve maatregelen en aksepteerde dit ook niet van anderen.

Om deze werkwijze werd hij geprezen; iedereen wist altijd bij hem waar hij aan toe was.

Ook in de provincie Friesland, z'n grootste werkterrein, werd hij gewaardeerd om z'n vakkundigheid. Gedurende deze jaren bleef Eddy studeren, om zichzelf verder te bekwamen in het vak van maatschappelijk werker en ook omdat hij het gevoel had meer te kunnen.

Arjen in zijn domein.

Dit blijkt ook zo te zijn, want toen Aekinga begin 1990 met een grote (ver)bouw-operatie begon en het nodig was om op twee lokaties te gaan werken, werd hij gevraagd om op Aekinga de functie van hoofd groepsdienst te gaan vervullen.

Sedert 1 februari 1990 werken wij nu intensief samen, ieder op zijn eigen plek, maar altijd met het oog voor het geheel.

Op 1 april a.s. komt daar een einde aan, ik vind dat jammer, maar begrijp het goed. Eddy heeft ervaren wat het is om leiding te geven en genoot ervan. Binnen Aekinga ligt er voor hem voorlopig geen toekomst, vandaar de stap naar het RIAGG in Almelo. Daar ligt zijn kans om op de ingeslagen weg voort te gaan.

René Schulkes.

VORMING EN ONDERWIJS

In plaats van de oude term „V&O” wordt er landelijk binnen het Bijzonder Jeugdwerk steeds meer gepraat over „**Educatie**”.

Een misschien wat deftiger klinkende verzamelnaam voor scholing/vorming/onderwijs. Zelfs „toeleiding naar werk” (het organiseren van werkervaringsplaatsen en het begeleiden er van) ziet men binnen B.J. als onderdeel van Educatie.

Op 4 februari j.l. heeft Minister d'Ancona toegezegd aan de tweede kamer om educatie een aparte status te geven binnen de Wet op de Jeugdhulpverlening.

Wat betekent, dat na zo'n twintig jaar geharrewar en onduidelijkheid er nu een duidelijke (ook financiële) erkenning is voor educatie binnen B.J.

Tot zover de landelijke ontwikkelingen.

Nu naar de plaatselijke activiteiten: in dit geval naar het V&O-team in Appelscha. (Over de activiteiten binnen de Eikenhorst leest u elders in dit blad.)

De nieuwbouw van de nieuwe paviljoens heeft vanwege de vorst een maand stil gelegen. Toch ligt men goed op schema en is het de bedoeling dat niet te lang na de zomervakantie alle leefgroepen weer bivakkeren op het vertrouwde Aekingaterrein in Appelscha.

door: Jan Klinkenberg
Hoofd Educatie

Maar tot die tijd onderwijs op twee lokaties. En dat betekent voor de meeste jongens uit Geeuwenbrug dagelijks heen en weer pendelen met de bus naar Appelscha, met name voor de praktijklessen.

Onze praktijkdocent Henk Holwerda is sinds het najaar van '90 nog steeds ziek. Gelukkig is er in de persoon van Jelle Waidijk (ook docent bij het K.M.B.O. in Emmen) een prima vervanger.

Onze docent Engels en vaktekenen Deodaat Kuneman heeft net bij

het schaatsen zijn pols gebroken. Wij wensen deze „brokkenpiloot” van deze plaats beterschap toe.

Net als in de Eikenhorst is de taak van „Remedial Teacher” weer opgepakt. En wel door Chris van Heerewaarden. Chris zal voorlopig ook aan enkele jongens natuurkunde gaan geven (die dat nodig hebben om weer in te stromen in het reguliere onderwijs, b.v. vierde klas L.T.S.).

Tenslotte: De V&O-teams van Geeuwenbrug en Appelscha gaan elke maand weer gezamenlijk vergaderen. Broodnodig in verband met onderlinge afstemming, te meer daar over ongeveer een half jaar alle educatieve activiteiten weer in Appelscha zullen plaats vinden.

Jan Klinkenberg.

VORMING EN ONDERWIJS DE EIKENHORST

„Het V&O-team van de Eikenhorst zit lekker in zijn jas”.

Gelukkig wel, want op dit moment dat ik dit schrijf, begin februari, vriest het ongeveer 10 graden en waait er een gure oostenwind.

Maar alle gekheid op een stokje, ik bedoel natuurlijk iets anders.

Na enige aanloopprobleempjes, die er altijd zijn als je acht personen met verschillende werkervaringen uit verschillende „werkkulturen” bij elkaar zet, is er nu een hecht en goed funktionerend team ontstaan,

door: Frits Diepenbroek
adj. Coördinator V&O

dat in staat is onze jongeren op een verantwoorde wijze een gedifferentieerd edukatie-aanbod voor te schotelen.

Er is erg veel aandacht middels

Handvaardigheid bij Arjen.

Sport o.l.v. Michiel.

Remedial Teaching voor de individuele hiaten van onze jongeren. Ook het vak muziek zien we als een welkome aanvulling op ons vakkenpakket.

Ondanks de busreis zijn de jongeren blij als ze naar Appelscha mogen voor de praktijklessen en dat is maar goed ook, want voor onze ITO-LTS-achtige school zijn de praktijklessen ook „de krenten uit de pap”.

Er zijn op dit moment geen veranderingen binnen het personeel. Janet Kroeze is weer volledig hersteld. Helaas is Lex Boekhover nu al weer enige weken ziek, doordat eerst bronchitis en nu een slijmvliesontsteking hem parten spelen.

Vanaf deze plaats beterschap toegewenst.

Frits.

Van school gestuurd

Een onderonsje in de kantine tussen (van links naar rechts) Edwin, Anouk, Erik en Carolien.

In Drachten aan de Ried bezochten we de jeugdhulpverleningsinstelling Het Projekt waar 35 leerlingen in de leeftijdsgroep van veertien tot en met achttien jaar hun best doen om na een moeizame gang door het reguliere onderwijs de draad weer op te pakken. Het Projekt werkt samen met het centrum voor jeugdhulpverlening Aekinga in Appelscha en valt onder het kmbo (kort middelbaar beroepsonderwijs), sinds kort onderdeel van het Friesland College.

Het Projekt is gevestigd in een voormalige basisschool die er aan de buitenkant niet bepaald florissant uitziet. Het fietsenhok is totaal uitgebrand, de muren zijn beklad en de tuin is verwaarloosd, al met al geen uitnodigende omgeving. Binnen blijkt alles gelukkig mee te vallen.

- *Hoe komen leerlingen hier terecht?*
Projectleider Rienk Versloot: „Vaak zijn er twee oorzaken die er voor

zorgen dat leerlingen het op een gewone school niet meer redden, spijbelen en/of wangedrag. De school bepaalt altijd waar de grens ligt. Eén leerling kan soms in een klas de sfeer zodanig verpesten dat er in de klas niet normaal meer gewerkt wordt. Dat gedrag heeft natuurlijk een oorzaak. Sommige kinderen hebben het in hun leven niet bepaald gemakkelijk gehad, allerlei dingen kunnen er natuurlijk aan meewerken dat ze de boot missen. Maar de wereld zit te wachten op een diploma, zonder een diploma kom je bijna niet aan de slag.”

Tijdelijk baantje

„Vaak is er op heel jonge leeftijd wel aan een tijdelijk baantje te komen, maar zo rond het twintigste jaar staan ze dan weer op straat, omdat ze gewoon te duur worden. Wij proberen dus altijd zoveel mogelijk deze leerlingen weer terug te krijgen

in het gewone onderwijs. We stellen een individueel pakket samen van de lessen die ze hier kunnen volgen, ze kunnen dan ook certificaten halen. De vakken die hier gegeven worden zijn: metaal/lassen, motorvoertuigen, horeca, textiel, handvaardigheid, hout/bouw en sport. Sinds kort kan hier ook een lasdiploma behaald worden.”

„Wij onderhouden natuurlijk intensieve contacten met de ouders. Als leerlingen niet op school zijn, wordt er meteen gebeld. Als ze niet willen (moeder kan ze bijvoorbeeld niet uit bed krijgen), dan worden ze door ons opgehaald. We gaan hier anders met de leerlingen om dan op een gewone school, onze leerlingen hebben extra aandacht en begeleiding nodig. Zo worden er ook overlevingstochten gehouden in de Ardennen. Je mag dan op school misschien niet een ster zijn, maar daar in de natuur worden hele andere dingen van je gevraagd. Zo'n

.. wat dan?

Zaterdagse bijlage

Leeuwarder Courant - 19 januari 1991

Een geintje uithalen, een rel trappen, spijbelen, de leraren treiteren, een flinke knokpartij, op welke school gebeurt het niet eens een keer? Maar wat gebeurt er als die dingen uit de hand gaan lopen? Sommige leerlingen maken het zo bont dat ze geschorst worden, ze zijn niet meer welkom op school. Veel meisjes blijken hun heil te zoeken in langdurig spijbelen, jongens vertonen vaak agressief gedrag. De leerplicht tot zestien jaar gaat ook voor deze leerlingen door en bovendien zijn ze nog tot hun achttiende jaar gedeeltelijk leerplichtig. Wat nu?

Foto LC/Jan de Vries

reis is vaak een goeie remedie tegen faalangst, want daar gaat het bij veel leerlingen om."

Erik en Edwin zijn in de kantine aan het biljarten, even pauze. Hoe zijn ze op Het Projekt terecht gekomen?

Erik (15): „Ik ben van de lts gestuurd, ik zat in de derde klas. Ik had ruzie met de adjunct-directeur. Als er een ruit kapot was, kreeg ik de schuld. Er hoefde maar iets te gebeuren of ik was de klos. Ik hield mijn mond niet. Na veel ruzie en vier schorsingen kon ik vertrekken. Ik had de pest aan die school."

„Ik zou graag de klok nog eens terugdraaien, maar dat lukt niet meer. In april ben ik hier één jaar. Ik wil wel graag weer naar een gewone school. We gaan hier leuk met elkaar om en het is hier heel gezellig. Hier heb ik nooit ruzie. Mijn ouders zijn wel geschrokken toen ik van school was gestuurd. Ja de grote vakantie ga ik naar de horecavakschool in Leeuwarden." Edwin: „Ik had ruzie op school. Ik

zat in de tweede klas van de lts en was in die tijd knap lastig. Maar als je eenmaal de naam hebt, ben je altijd de klos. Eén keer zat ik in de klas met iemand te ouwehoeren, ik werd zwaar gestraft en die ander niet. En dan gaat het mis. Ik maakte mijn huiswerk wel, maar begon ook te spijbelen. Thuis vertelde ik dat we vrij waren. Na twee schorsingen van drie dagen en één van een week, kon ik vertrekken. Ik dacht: het zal wel aan mij liggen."

„Hier was het eerst wel even wennen. We noemen de leraren bij de voornaam en als er koffie gedronken wordt zitten ze gewoon bij ons in de kantine. Als er iets gebeurt, gaan ze met ons praten. Dat lost meer op dan straf. Achteraf ben ik natuurlijk oerstom geweest, want je hebt immers overal een diploma nodig. Na de grote vakantie ga ik ook naar de horecavakschool net als Erik, kunnen we samen reizen." „Ik had ruzie met de directeur", vertelt Anouk (16). „ruzie over

spijbelen. Ik had een grote mond en ik deed altijd alles verkeerd. Ik zat in de derde klas van het leao. Als ik om acht uur op school moest zijn, was ik om negen uur al weer thuis. Vaak ging ik een beetje rondfietsen of ik ging zitten tekenen langs de weg, landschapjes en zo. M'n moeder belde op het laatst de school op om te vertellen dat ik niet kwam. Zij zag ook wel dat het niet ging. Ik ben zelf van school weggebleven."

„In februari zit ik hier een jaar, het is hier leuk. Toen ik hier kwam, waren er helemaal geen meisjes. Nu gelukkig wel. De jongens hielpen mij wel de dag door te komen. Ik ben hier vijf dagen per week en heb het goed naar m'n zin. Ik weet nu wat ik wil: de horeca. Ik wil later graag een baan, want ik ben best wel dom geweest. Ik had die vent mooi moeten laten praten, gewoon zand erover. Maar je kunt de dingen niet altijd overdoen."

Carolien (16) heeft een heel rijtje scholen afgewerkt, het lijkt een beetje op een busboekje: mavo, lhno, lts, Het Projekt, kmbo en op dit moment weer Het Projekt. „Ik wilde wat met mijn handen doen, theorie verveelt me", vertelt Carolien. „Ik spijbelde heel erg, soms kwam ik één keer in de vier/vijf weken op school. Ik drentelde lekker over de Promenade in Drachten en als het mooi weer was ging ik naar Strand Heem. Daar kwam ik ook andere spijbelaars tegen, we gingen zwemmen en zonnebaden. Soms zaten we ook uren bij de Hema."

„Ik had lak aan school, zat daar met m'n voeten op de tafel, gooide met proppen papier en treiterde de leraren. Treiteren vind ik leuk. Maar ik baal me wel dood dat ik nu geen diploma heb zoals die anderen. Hier vond ik het eerst een rotzooi, ik was een nette schoolgewend. Ik schaamde me eerst ook toen ik hier zat. Als ze me vroegen op welke school ik zat, zei ik altijd zoiets als: oh, een onderdeel van het kmbo weet je wel? Ik wil hier niet nog eens twee jaar blijven. Textiel lijkt me wel wat. Er moet nu wel iets gebeuren, want als ik zo doorga kom ik nergens. Ik wil niet net als mijn moeder iedere dag thuiszitten. Maar ja, ik discussiër graag, dat is de pest."

BAUKJE WYTSMA

We vertrokken 's ochtends rond kwart over acht met twee busjes, één team uit Aekinga en één team van de Eikenhorst. Peter Baas was Aekinga coach en Rob en Anne bij de Eikenhorst.

Rob had wat problemen met z'n auto, zo bleek later, dus vertrokken we zonder hem.

Na een rit van anderhalf uur kwamen we in Bilthoven. We moesten ons direkt omkleden want de eerste wedstrijd was al om twintig over tien. Gelukkig kwam Rob er na een kwartier ook aan (klasse Rob!) zodat we de jongens volledig konden ondersteunen.

De eerste wedstrijd bleek al dat het trainen z'n vruchten had afgeworpen. We wonnen met 10-4 van Berg en Bos. De tweede wedstrijd tegen Baanderhoek 1 (de latere winnaar) verloren we ondanks veel inzet en zweet met 16-0. Deze jongens waren gewoon te sterk. De derde wedstrijd tegen B.J. Limburg wonnen we dankzij een score van Sario in de laatste seconde met 10-8.

Door het resultaat van de poulewedstrijden moesten we een kruisfinale spelen om te kijken of we naar de winnaarspoule zouden gaan of naar de verliezerspoule.

Onze tegenstander was Hollands Glorie en dat maakten ze volledig waar, want we verloren met 26-0. De Eikenhorst belandde dus in de verliezerspoule en hierin speelden we vijf wedstrijden.

De eerste wedstrijd was tegen Aekinga. Hoe de sfeer voor de wedstrijd was is niet nodig uit te leggen, we wilden winnen!!! Dankzij goed uitgestippelde tactiek en voorbeeldige inzet won de Eikenhorst met 7-6.

Toen de scheids affloot ontstonden er emotionele taferelen. De jongens omhelsden elkaar en ook de coaches werden gezoend en geknuffeld. Aekinga was diep teleurgesteld, maar ook deze jongens hadden een prima wedstrijd gespeeld.

De tweede wedstrijd verloren we onnodig, Sjonnie en Sario hadden veel pech het hun doelpogingen, met 10-8 van B.J. Limburg II.

De derde wedstrijd verloren we in

zeer nuttig werd onder de basket van Jelco en Henk wonnen we dik verdiend van de Baanderhoek II met 10-8.

Al met al eindigden de jongens van de Eikenhorst op de derde plaats in de verliezerspoule, terwijl het team van Aekinga hier eerste werd. Eigenlijk had de Eikenhorst dit moeten winnen gezien het goede spel en de enthousiaste coaches, maar veel pech deed ze de das om.

Na afloop hebben we nog een bezoek gebracht aan McDonald en hebben hier lekker gegeten. Rond zeven uur waren we weer op de Eikenhorst, en de jongens uit Appelscha weer in Aekinga.

Rob en ik willen alle jongens een groot compliment maken voor hun voorbeeldige inzet, hun goede spel

B.J. BASKETBALTOERNOOI BILTHOVEN

Het grote toernooi tussen
een groot aantal B.J. Centra in Bilthoven
op 11 december 1990

de laatste seconde (onterecht) met 12-10 van Berg en Bos. Ondanks mooie scores van Martin, Jelco en Henk.

De vierde wedstrijd wonnen we gelukkig weer van B.J. Limburg I met

door: Anne Prins
Rob Heymans

8-4, mede door goed werk van René en Hans (ondanks zijn geblesseerde enkel).

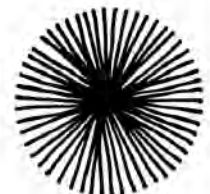
De vijfde en laatste wedstrijd was een lust voor het oog. Met snelle uitbraken (break outs) van Sario en Sjonnie (met zeer zere vinger) en slimme passes van Hans, goed loopwerk van Martin en René en

en vooral de goede teamgeest; we waren echt een team!

We kunnen dus terug zien op een zeer geslaagde dag en wij kijken al weer uit naar het volgende toernooi. Jongens grote klasse!

Jan Mos wordt namens de jongens bedankt voor het extra geld van de patat.

Rob, Anne.

Nieuwbouw op schema

Tot midden februari lagen de bouwactiviteiten van de drie groepspaviljoens netjes op schema. Of dit ook zo blijft ligt aan Koning Winter. Op dit moment (18 februari) ligt de bouw geheel stil wegens vorstverlet.

In de afgelopen maanden is er veel gebeurd. Praktisch alle binnenmuren zijn opgemetseld, evenals de buitenmuren van groep drie en groep twee. Bij groep drie is zelfs het dak al geplaatst net voordat de vorst inviel. De dakdekker moet dus nu nog even wachten.

Zoals ik de vorige keer al schreef: het worden echte paleisjes. De buitenmuren zijn opgetrokken van witte steen, die onderbroken worden door een aantal grijze stenen. Dit geeft een vrolijk aanzicht van de paviljoens.

De kozijnen en deuren zullen geel en blauw worden hetgeen de alge-

door: Harm Hendriks

hele feestvreugde nog een keer verhoogd.

De hal krijgt via het plaatsen van glazen panelen rechtstreeks lichtinval en de ronde koepels in de slaapkamergangen zorgen dat het daar ook altijd plezierig licht blijft.

Binnen het paviljoen hebben we nog enkele veranderingen door moeten voeren. Bij nadere beschouwing leek ons de keuken wat aan de kleine kant; zeker als er af en toe ook voor een hele groep gekookt moet kunnen worden.

Besloten is daarom om de aangrenzende bijkeuken bij de keuken aan te trekken. Door daarnaast nog een deur te laten vervallen is er veel meer ruimte ontstaan. Het is nu mogelijk om naast voldoende aanrecht ruimte een zes-pits gasstel te

installeren en een koelkast en vaatwasser te installeren.

De wasmachine en de droger zijn nu verplaatst van de bijkeuken naar de berging aan de andere kant van de hal, terwijl de c.v.-ruimte zal worden omgebouwd tot een grote werkkast. Hierdoor moeten c.v. en de boiler naar de verdieping verduwen.

We hebben van de architect nu ook de tekeningen ontvangen van de fietsenberging met daaraan gekoppeld een knutselruimte. Het licht in de bedoeling dat de jongeren van Aekinga deze bergingen gaan bouwen in het kader van de regeling „Jongeren bouwen voor Jongeren”. Dit zal dan gebeuren door de bouw/houtgroep onder directe leiding van Adrie van Dorresteyn en met behulp van uitvoerder Cor Smit van de bouwmaatschappij.

We zijn benieuwd en houden u op de hoogte.

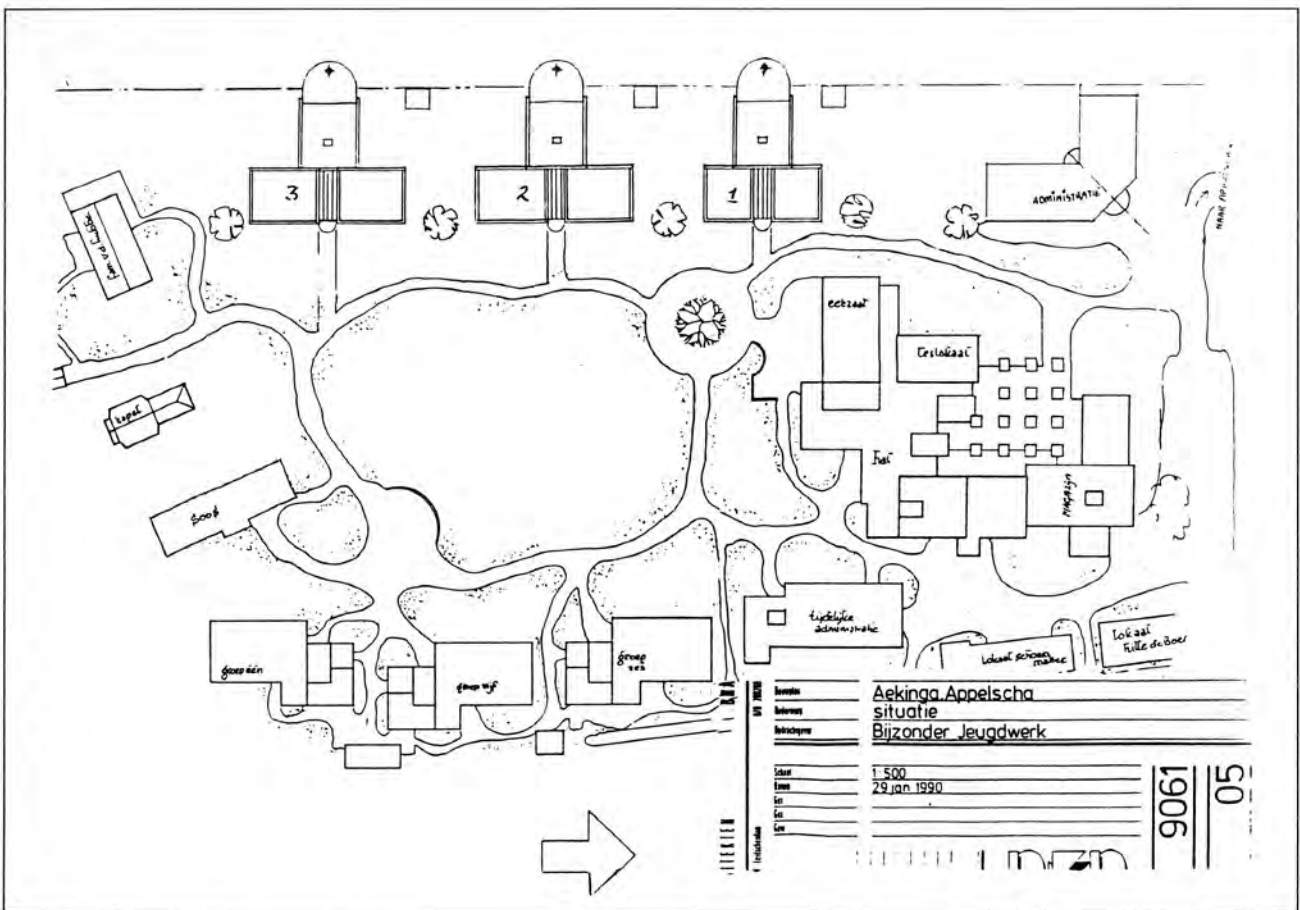
Harm.

Leefgroep één.

Leefgroep drie.

EEN WEEKENDJE SCHIER

Leefgroep vijf een weekendje er tussenuit naar een eiland

Om half acht zijn we vertrokken naar de boot in Lauwersoog. Vanuit Lauwersoog met de boot naar Schier. Eénmaal op de boot zijn we op zoek gegaan naar een gezellig stekje voor ons: onderin dus.

Op Schier aangekomen moesten we nog zo'n twintig minuten lopen

door: Appie Tuasela
foto's: Judith Goos

naar de plaats van bestemming. Bij de kampeerboerderij aangekomen hebben we eerst maar eens een lekkere kop koffie en thee gezet.

's Middags met z'n allen naar het dorp, inkopen gedaan en hebben een heerlijke fietstocht gemaakt over het hele eiland.

Om vijf uur was iedereen weer in de boerderij en hebben we leuke spelletjes gedaan. Om acht uur hadden we bij de plaatselijke pizzeria afgesproken, dus voor iedereen de reden om zich lekker op te frissen.

Bij de pizzeria heerlijk gegeten en tijdens een glaasje (cola) gezellig gebabbeld.

Tegen half tien was iedereen zat van de pizzeria en zijn de jongens naar de Disco gegaan en wij als leiding later natuurlijk ook. In de Disco hebben we gedanst, gelachen, gezongen en gekaart. Tegen enen waren we weer terug op de boerderij. En iedereen dook meteen de kooi in.

Zondagmorgen om tien uur al weer op. Want de planning was met de jongens gaan voetballen, frisbieën, wandelen, noem maar op.

Om vier uur weer terug naar de boot. Weer ons zelfde stekje opgezocht en iedereen was moe.

Tegen acht uur waren we weer terug in Aekinga. Daar hebben we nog een soepje en een broodje gegeten.

Iedereen was zéér tevreden.

Appie.

Projektgroep Frankrijk

DE TWEEDE GROEP ONDERWEG
IN EEN BESNEEUWD LAND

Zaterdag 9 februari om 00.02 uur zijn de jongens en leiding van groep 1 (Jongeren Projektgroep) weer vertrokken naar Frankrijk. Waren er de vorige keer 8 jongens mee, nu hebben we de groep uitgebreid tot 9.

In de vorige bulletins is al wat vertelt over het waarom deze tochten door Aekinga georganiseerd worden, dus daar wil ik niet al te veel op ingaan.

Toch wil ik er nog wel iets over kwijt.

„Overlevingstochten” worden ze wel genoemd, maar ik spreek liever van „doorbrekingstochten”. Doorbreken van het idee van vele jongens, die in deze groep geplaatst worden, dat je je hele leven toch afhankelijk bent van die volwassenen, die alles maar over je beslissen en maar met je doen. Dat je geboren bent voor een dubbeltje en dus nooit een kwartje zult worden. Terwijl onze samenleving nog steeds zo in elkaar zit dat een ieder verantwoordelijk is voor zijn/haar eigen daden en je zal beoordelen op die daden. Waarbij het excuus, als het fout gaat, niet geaccepteerd

wordt dat het door een ander fout gegaan is.

Deze groep is in het leven geroepen om jongeren het stuur van hun eigen leven in handen te laten nemen.

Om jongeren de ervaring mee te geven dat ze wel degelijk invloed op hun toekomst hebben en dat ze niet alles moeten afkappen voordat ze het tot een goed einde hebben gebracht. Want halverwege kappen met deze tocht is er niet bij. Ze zitten in een ver, vreemd land waarvan ze de taal niet snappen en ze worden geleid door een gebied waar niet elke kilometer een bushalte staat waar ze met hun strippen denken thuis te kunnen komen.

Er gaat ook geen groepsleider mee die vind dat ze inderdaad zielig zijn en allerlei oplossingen voor hen bedenkt. Maar er gaat wel groep sleiding mee die er van overtuigd is dat ze die maand wel degelijk kunnen volhouden en afmaken. Want de leiding loopt dezelfde moeilijke tocht mee, en meent dat

alles wat ze zelf kunnen volhouden, dat kunnen de jongens ook.

Tijdens de tochten worden er gesprekken gevoerd die er toe moeten leiden dat er een toekomstplan op tafel ligt. Niet een plan dat door ons, volwassenen, bedacht is maar een plan dat de jongere zelf gemaakt heeft en uit wil voeren. Natuurlijk zijn we niet van plan om het daarin de jongere makkelijk te maken en met elk vlutplan akkoord te gaan. In het plan moet van alles zitten. Hoe wil je in de toekomst met je ouders omgaan, en wat wil je met hun de komende maanden bespreken voordat je eventueel thuis gaat wonen. Commentaar leveren op je ouders is prima, maar wat denk je zelf bij te dragen om de relatie te verbeteren.

Maar ook als het gaat over werk of school worden dat soort vragen gesteld en willen we zien wat voor actie de jongen zelf daar in wil nemen. Het toekomstplan moet niet alleen bedacht worden door de jongen zelf, maar ook uitgevoerd. Natuurlijk zullen wij daarbij ons steentje bijdragen door de jongen te steunen bij een goed plan, maar we

zullen daarbij wel de nodige kritische geluiden laten horen als we denken dat het plan te vrijblijvend is, of weinig kans van slagen heeft.

Nu de jongens weg zijn kan ik het programma van deze maand „Frankrijk” wel prijsgeven.

Ze zijn begonnen met een voettocht van 6 dagen. Ze moeten ongeveer 120 kilometer afleggen door moeilijk terrein, waarbij ze hun bagage voor deze 6 dagen mee moeten

nemen. Die bagage bestaat niet alleen uit hun kleding, maar ook uit de tent waar ze in moeten slapen en de slaapzak. Ze zullen zelf voor hun eten moeten zorgen, en dus hebben ze het eten voor deze tocht in hun rugzak zitten, alsmede de spullen om mee te koken.

De slaapzakken waar de jongens in slapen zijn bestand tegen 25 graden vorst. Dat is wel nodig, want het vriest daar momenteel aardig. 's Nachts kan het 12 tot 15 graden vriezen. Op het moment dat ik dit schrijf zijn de jongens (en leiding) net terug van deze voettocht. Ze

hebben het allemaal volbracht, ondanks wat moeilijkheden in het be-

gin van de tocht en ondanks de kou. De laatste nacht bleek hun drinkwater bevroren te zijn, waardoor ze hun ontbijtpap en warme thee niet konden maken. Desondanks vertrokken ze zonder al te veel gemor. Ze hadden het advies om hun waterkruiken in de slaapzakken te stoppen genegeerd, en dus zaten ze op bevroren water. Dat hoort allemaal bij zo'n tocht. Later op de dag werd het gemis van het ontbijt ruimschoots ingehaald.

Het verdere programma heeft veel verschillende elementen.

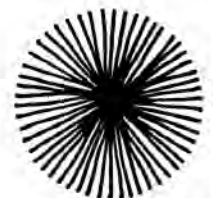
Zo zullen er regelmatig tussendoor werkdagen georganiseerd worden. Hierbij zullen de jongens allerlei opdrachten krijgen. Dat kan betekenen een klus te klaren bij een boer in de omgeving, of een klus bij Jan Klamer (de projectleider in Frankrijk). Want de fietsen en de ski's waar de jongens gebruik van zullen maken moeten ook in orde zijn. Er zal een langlauf skitocht gemaakt moeten worden van zo'n 4 dagen, waarbij de jongens weer dezelfde bagage mee moeten nemen als bij de looptocht. Verder zou er een fietstocht in zitten, maar mogelijk dat die komt te vervallen

vanwege de vele sneeuw die er de laatste paar dagen is gevallen. Daar tussendoor zitten nog een enkele dagtocht en een zogenaamd „solobivak”. Dit solobivak houdt in dat een jongen 36 uur alleen moet doorbrengen. Hij krijgt spullen mee om een zeer eenvoudig onderkomen te maken en vanzelfsprekend zijn slaapzak en te eten voor deze 36 uur. Het programma is dan al aardig gevorderd en de nodige plannen beginnen al aardig vorm te krijgen. Deze solo-

bivak moet dan ook gebruikt worden door de jongen om alles nog eens goed te overdenken. Hij krijgt daarvoor een waslijst van vragen mee, waar na beëindiging van dit bivak over door gepraat gaat worden.

We hopen de gehele groep op 10 maart terug te zien op Aekinga, alwaar we meteen de daarop volgende week de ouders van de jongens hebben uitgenodigd om een begin te maken met het bespreken van alle plannen. We nemen 3 tot 4 maanden de tijd om alle plannen zo zorgvuldig mogelijk door de jongen te laten uitvoeren.

DE FOTOKLUB

In de Eikenhorst is de fotoklub weer gestart. De afgelopen periode draaide hij al weer voor de tweede keer. Onder leiding van mij kunnen er op de woensdagavond maximaal zes jongeren voor een periode van zes weken (of vijf keer) meedoen met deze klub.

De jongens (en de meisjes) gaan dan eerst zelf met onze fototoestellen foto's maken en de keren die daar op volgen gaan we die foto's dan afdrukken in de donkere kamer. Hier werken we bij speciaal dokalicht en daar maken we dan zwart-wit foto's. Ik heb een paar foto's extra laten afdrukken door de

door: Arjen ter Veld
foto's: Werner Plugge/
Johnny Monnier

jongens die de laatste keer hebben meegedaan, zodat je kunt zien wat er gedaan wordt.

Het is 's avonds nog donker op dit moment, zodat de jongens steeds flitsfoto's hebben moeten maken. Maar we gaan weer naar de tijd dat het 's avonds weer lichter wordt en dan hoeft er ook minder geflitst te worden en kunnen er dus ook „onverwachte” en „ongemerkte” foto's gemaakt worden.

Fotografie is leuk voor nu en later. In de Eikenhorst kunnen de jongeren zich aanmelden voor fotografie via de groepsleiding en de stuurgroep. In principe is er tijd en ruimte voor één jongere per leefgroep per periode.

Via de stuurgroep vrijetijdsbesteding wordt er bekend gemaakt wanneer de inschrijving weer open gaat voor de nieuwe klubperiode. Halverwege insteken gaat niet, omdat jongeren dan een stuk gemist hebben.

Arjen.

Jezelf en je omgeving (laten) fotograferen kan heel leuk zijn.

Computerles of computerlol

Op school, in Geeuwenbrug, is een computerruimte. Eén keer per week mogen alle jongens „kompjoeteren”. Sommigen, die goed hun best doen en veel Z(eer) G(oeds) halen, mogen twee keer in de week. Je

mag kiezen: „kompjoeteren”, tekenen of lezen. **Maar:** Als je een onvoldoende hebt gehaald bij Nederlandse les of bij topografie mag je **niet** achter de computer! Dat is dan jammer!

door: Willem van Buerink
Jan de Goede
John Friedrichs

Kortom: Een uur „kompjoeteren” moet je wel verdienen.

Maar als je mag, dan is het erg leuk. Je kunt spelletjes spelen en er zijn genoeg: Bubble, Bobble, Out Run, Karate, Rambo, enz.

Als je voor de eerste keer gaat kompjoeteren leren John en Jan je hoe je met de computer moet omgaan. Meestal ben je met zes jongens in de computerruimte.

Het computerhok is heel erg leuk en de spelletjes zijn tof.

In het computerhok, links Willem, rechts Martijn.